

حمایت برای ادامه حیات

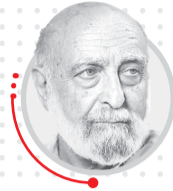
گزارش ترگس کیانی درباره حضور مجید مجیدی به عنوان تهیه کننده در حوزه تئاتر

گزارش سلامت ۱۴۰۳

در محاصره ۳ و یروس

روایت متخصصان عفونی از آخرین وضعیت شیوع بیماری های تنفسی در کشور

منتقد توسعه، مبلغ فقر همزیستانه

بازخوانی آرا و آثار مجید رهنا در سالگرد درگذشت او که مشهورترین ایرانی طرفدار نظریه «پستاتوسعه» بود

ایران قعر جدول جذابیت

بررسی آخرین رتبه بندی محیط کسب و کار در کشورهای جهان

نماز جمعه ۴-۵

گفت و گو با نمازگزاران دیروز درباره صدیقی

سرمقاله

پیام یک نماز

شاید بتوان گفت که فقط اگر تنش نظامی میان ایران و اسرائیل به وجود می آمد، به لحاظ خبری مهمتر از امامت نماز جمعه آقای صدیقی در تهران می بود و الا در روزهای اخیر هیچ خبر دیگری واجد این حد از ارزش خبری نبود. علت آن نیز غیرمنتظره بودن این پدیده از نظر مردم است. همچنین، به لحاظ نتیجه نیز خلوتی چشمگیر نماز جمعه دیروز تهران، در حد نماز جماعت یک مسجد متعارف بود. نمی خواهیم بگوئیم که این نماز را با صدر انقلاب مقایسه کنید؛ بلکه با نمازهای متعارف دوران پایانی آقای هاشمی هم مقایسه کنید، شاید دهها برابر امروز می آمدند. آقای صدیقی ضمن عذرخواهی از مردم به علت غفلت خود، از کسانی که به دفاع از او برخاستند نیز تشکر کرد! در حالی که هنوز حقیقت ماجرا بیان نشده است و آنچه گفته شده، منطبق بر اسناد منتشر شده نیست. وی ضمن حمله به فضای مجازی گفت که، «این قدر مردم عزیز ما دلشان شکست و وقتی ما را می دیدند گریه می کردند، از اینکه باعث شدم این همه به شما حمله شد عذرخواهی می کنم. همه دشمنان هم صف شدند و اینها من را نمی زدند. شما نمازگزاران و مردم را می زدند. در این فضای تند برخاسته از بیرون همه دشمنان هم صف شدند. اما نتوانستند هیچ اثری در اراده شما داشته باشند؛ لذا به دلیل این ایستادگی از همه شما تشکر می کنم.» واقعیت این است که ایشان همچنان می گویند پشت چیزهای دیگر جز عملکرد خود سنگر بگیرند. کسی مردم را نمی زند. اصولاً چرا باید مردم را زد در حالی که آقای صدیقی به گمان خودش مرتکب غفلت شده و به گمان دیگران ماجرا به کلی خارج از مقوله غفلت است. فراموش نکنیم که نیازی به دفاع دیگران از آقای صدیقی نبود. کافی بود خودشان چند کلمه حقوقی و بدون تعارض را طی این مدت اظهار می داشت تا رفع ابهام شود؛ ولی هر چه گفتند، ناقص ادعاهای قبلی و غیرقابل قبول و مغایر با اسناد منتشر شده بود و همین کارها را خرابتر و ابهامات را بیشتر می کرد. به علاوه، رفتار و مهمتر از آن پاسخهای توجیه گرانه ایشان موجب شد که مردم و حتی نمازگزاران جمعه به کلی ناامید شوند و بخشی از آنان، با عدم حضورشان در نماز جمعه این موضوع را نشان دادند. پس ایشان چگونه می گویند که این ماجرا اثری بر اراده مردم نداشته است؟ این اندازه چشم بستن بر واقعیت نوبر است. اگر از سخنان دیروز آقای صدیقی بگذریم، پرسش این است که چرا دستگاه قضایی اقدامی نکرده؟ و چرا ایشان دوباره به نماز جمعه دعوت شدند؟ دستگاه قضایی در توضیح ماجرا به این بسنده کرده که خرید و فروش باغ ۴۲۰۰ متری اقاله یا فسخ شده است. این پاسخ حقوقی نیست؛ بلکه باید درباره این ماجرا به صورت ماهوی نظر داد که آیا فروش اولیه قانونی بوده یا مصادق سوءاستفاده و فساد است؟ اگر آن فروش قانونی بوده، فسخ یا عدم فسخ آن برای دادگاه موضوعیتی ندارد و اگر این کار جرم بوده، آنگاه باید دادسرا ورود کند. فارغ از اینکه بیع مزبور فسخ شده باشد یا نشده باشد، ستاد نماز جمعه نیز باید تا تعیین تکلیف نهایی پرونده از دعوت وی استنکاف می کرد. **پ**

بررسی واکنش ها و پیام های آمریکا و اسرائیل پس از سخنرانی هشدار آمیز رهبری

دور شدن از لبه جنگ؟

گزارش دیپلماسی ۲۰۳

علی بیگلری استاد دانشگاه و کارشناس مسائل بین الملل

ورود به جنگ و حمله به اسرائیل از خاک ایران به نفع اسرائیل است و این کاملاً وضعیت ننانیاهو را به سمت بهبودی سوق می دهد و او می تواند توجیهی برای جنگ غزه به دست آورد و جنگ غزه را در سایه جنگ با ایران به اتمام برساند. با جنگ ایران و اسرائیل به شدت مخالف هستیم. چراکه جامعه ما توانایی تحمل اقتصاد جنگی را ندارد و دولت مردان و تصمیم گیران باید به این موضوع توجه داشته باشند.

جواد حیران نیا مدیر گروه خلیج فارس پژوهشکده مطالعات خاورمیانه

آمریکایی ها به اسرائیل در این باره هشدار دادند. در عین حال که عنوان می کنند اگر تهدیدی از سوی ایران صورت گیرد یا جنگ گسترده ای رخ دهد، آمریکا از اسرائیل حمایت تمام قدمی کند. اما آمریکا به دلیل منافعی که در منطقه دارد تمایلی برای ورود مستقیم به جنگ ندارد. ضمن آنکه به انتخابات پیش رو در آمریکا هم لطمه می خورد. از سوی دیگر حضور آمریکا در جنگ روابط را با شرکای منطقه ای تیره خواهد کرد.

حسین جابری انصاری معاون پیشین عربی-آفریقایی وزارت امور خارجه

ایران در پاسخ به اسرائیل با دو امر متناقض روبه رو است. اول: عدم بازی در ذیل استراتژی اسرائیل برای صدور بحران از داخل فلسطین اشغالی به خارج و راهی از وضعیت قفل شدگی و بن بست ایجاد شده در جنگ غزه پس از شش ماه جنایت جنگی و کشتار جمعی. دوم: مهار مسئله پدید آمده برای ایران در اثر حملات بی دریغی اسرائیل به اهداف و افراد ایرانی به ویژه در سوریه و فرسایش توانایی باز زندگی ایران.

گفتار سیاست ۴-۵

سیاستمدار اسلام پژوه

یادنامه یدالله سبحانی در بیست و دومین سالگرد درگذشت او با گفتارهایی از: فریدون سبحانی، محمد مهدی جعفری، لطف الله میثمی ابوالفضل بازرگان، مقصود فراستخواه و مهدی زارع

پیرمرد ساده دل

درباره یدالله سبحانی و پروژه های که عمر خود را پای آن گذاشت

محمد جواد روح

فکر و سیاست و علم و دین بودند؛ اما به نسبت فرزندان و دوستان خود، در هر یک از این حوزه ها دست یابین تر را داشتند. گویی، خمیره شان را با نوعی خضوع باطنی و انعطاف عملی سرشته بودند و به همین جهت، پدروانی راهگشا اما آرام و ملایم بودند که پسران شان راه آنان را تا به انتها و با نوعی تندی و خشم ادامه می دادند و از همین رو نیز، از پدران خویش نامدارتر و آشناتر و در صحنه سیاست و مبارزه، مؤثرتر شدند. چنان که نه یدالله سبحانی مبارز و

که از یک سو، دغدغه خدا و جهان دیگر داشتند. از دیگر سو، هراس از سایه سرخ مادی گری و کمونیسم که با میدان داری حزب توده و تقویت تفکرات اشتراکی در حال رشد بود و از سوی سوم، مخالفت و مرز بندی با روحانیت سنتی به ویژه خطبا و سخنرانانی که نسبتی با علم نداشتند و ره به خرافه و جهل می پرند. نه فقط یدالله سبحانی که محمدتقی شریعتی و طاهر احمدزاده را نیز می توان نمادهایی از این نسل شناخت و از این جنس یافت. چهره هایی که اهل

رهبری سیاسی در قبل و بعد از انقلاب در قداقت عزت الله سبحانی بود؛ نه محمدتقی شریعتی روشنفکری دینی به موج افکندی و تاثیر گذاری و صراحت و خطابت علی شریعتی بود و نه طاهر احمدزاده در چپ گرایی و رادیکالیسم و سازماندهی مبارزات چریکی به گرد پای پسرانش (مخصوصاً مسعود که از بنیانگذاران و نظریه پردازان سازمان چریک های فدایی خلق بود) می رسید. تفاوت و تمایز این پدران و پسران اما جنبه شخصی نداشت. اتفاقاً از منظر شخصیتی پسران هر سه پدر، جانشینانی خلف برای آنان بودند. اصولاً، آقایان دوران مبارزه، آفازدگانی شایسته، با اخلاق، دین دار، قناعت پیشه و فداکار تحویل جامعه می دادند. آفازدگانی که جان و عمر وقف آرمان و مبارزه کردند و در این مسیر، گوی سبقت از پدران ریودند. آنچه موجب این تمایز می شد، تجربه ای تاریخی بود که شکل مواجهه نسل مبارز دهه ۱۳۵۰ (پسران) با واقعیت سیاسی-اجتماعی را از نسل دیندار دهه ۱۳۲۰ (پدران) متفاوت می کرد. **پ**

یادداشت سردبیر